

5. 3. ADORÁCIA

Ciel': vzbudiť túžbu po adorácii

„A kedykoľvek Mojžiš predstúpil pred Pána, aby s ním hovoril, závoj odkladal, kým sa nevrátil späť. A keď vyšiel, oznamoval Izraelitom, čo mal prikázané. Izraeliti zakaždým videli Mojžišovu tvár a Mojžišovi tvár žiarila.“ (Ex 34,34-35)

„...vyviedol ich na vysoký vrh do samoty. Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo.“ (Mt 17,1-2)

„Žíznim.“ (Jn 20,28)

Božie slovo

„V istý deň nastúpil on i jeho učeníci na loď; a povedal im: „Preplavme sa na druhý breh jazera.“ I odrazili od brehu. Ako sa plavili, zaspal. Tu sa na jazero spustila taká víchrica, že sa im naberala voda a boli vo veľkom nebezpečenstve. Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: „Učiteľ, učiteľ, hynieme!“ On vstal, pohrozil vetru a rozbúrenej vode i upokojili sa a nastalo ticho. A im povedal: „Kde je vaša viera?“ A oni si so strachom a údivom hovorili: „Čo myslíš, kto je to, že rozkazuje vetru i vode a ony ho poslúchajú?“ (Lk 8,22-25)

„Potom som videl: Hľa, otvorené dvere na nebi a ten prvý hlas, ktorý som už počul ako zvuk polnice, keď so mnou hovoril, povedal: „Vystúp sem a ukážem ti, čo sa má stať potom!“ Hneď som bol vo vytržení: A hľa, na nebi stál trón a na tróne On, Sediaci. Ten, čo sedel, vyzeral ako jaspisový a sardoniový kameň. Okolo trónu bola dúha, na pohľad ako smaragd. Okolo trónu bolo dvadsaťštyri trónov a na trónoch sedelo dvadsaťštyri starcov odetých do bieleho rúcha a na hlavách mali zlaté vence.“ (Zjv 4,1-4)

„Potom mi povedal: „Napíš: Blahoslavení sú tí, čo sú pozvaní na Baránkovu svadobnú hostinu!“ A povedal mi: „Tieto Božie slová sú pravdivé.“ I padol som mu k nohám, aby som sa mu klaňal.“ (Zj 19,9-10)

„Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol. Tu pristúpil pokušiteľ a povedal mu: „Ak si Boží Syn, povedz, nech sa z týchto kameňov stanú chleby.“ On odvetil: „Napísané je: - Nielen z chleba žije človek, ale z každého slova, ktoré vychádza z Božích úst.“ Potom ho diabol vzal do svätého mesta, postavil ho na vrchol chrámu a vravel mu: „Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu, veď je napísané: - Svojim anjelom dá príkaz o tebe a vezmú ťa na ruky, aby si si neuderil nohu o kameň.“ Ježiš mu povedal: „Ale je aj napísané: - Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.“ A zasa ho diabol vzal na veľmi vysoký vrch, ukázal mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu a vravel mu: „Toto všetko ti dám, ak padneš predo mnou a budeš sa mi klaňať.“ Vtedy mu Ježiš povedal: „Odíď satan, lebo je napísané: - Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.“ (Mt 4,1-10)

„Ale prichádza hodina, ba už je tu, keď sa praví ctitelia budú klaňať Otcovi v Duchu a pravde.“ (Jn 4,23)

„Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil Ježiš, prišli do Jeruzalema mudrci od východu a pýtali sa: „Kde je ten novonarodený židovský kráľ?“ Videli sme jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.“ Keď to počul kráľ Herodes, rozrušil sa a celý Jeruzalem s ním. Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vyzvedal sa od nich, kde sa má narodiť Mesiáš. Oni mu povedali: „V judejskom Betleheme, lebo tak píše prorok: - A ty, Betlehem, v judejskej krajine, nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey,

lebo z teba vyjde vojvoda, ktorý bude spravovať môj ľud, Izrael.“ Tu si dal Herodes potajomky zavolať mudrcov a podrobne sa povypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. Potom ich poslal do Betlehema a povedal: „Chodte a dôkladne sa vypytujte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“ Oni kráľa vypočuli a odišli. A hľa; hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali. Vošli do domu a uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu.“ (Mt 2,1-11)

„Na ceste do Jeruzalema prechádzal pomedzi Samáriu a Galileu. Ako vchádzal do ktorejśi dediny, išlo oproti nemu desať malomocných mužov. Zďaleka zastali a hlasne kričali: „Ježišu, učiteľ, zmiluj sa nad nami!“ Keď ich uvidel, povedal: „Chodte, ukážte sa kňazom!“ A ako šli, boli očistení. Len čo jeden z nich spozoroval, že je uzdravený, vrátil sa a veľkým hlasom velebil Boha. Padol na tvár Ježišovi k nohám a ďakoval mu; a bol to Samaritán.“ (Lk 17,11-16)

„V roku, keď zomrel kráľ Oziáš, videl som Pána sedieť na vysokom a vznešenom tróne; lem jeho rúcha napĺňal chrám. Nad ním stáli serafíni; každý mal po šesť krídel: dvoma krídlami si zakrývali tvár, dvoma si zakrývali nohy a dvoma lietali. A jeden druhému volal: „Svätý, svätý, svätý je Pán zástupov, celá zem je plná jeho slávy.“ Prahy dverí sa chveli od hlasu volajúceho a dom sa naplnil dymom. Tu som povedal: „Beda mi, áno, som stratený. Veď som muž s nečistými perami a bývam medzi ľuďom s nečistými perami; a moje oči videli kráľa, Pána zástupov.“ (Iz 6,1-5)

„Tam vošiel do jaskyne a prenocoval v nej. Tu ho oslovil Pán a spýtal sa ho: „Čo tu robíš, Eliáš?“ On odpovedal: „Plný som horlivosti za Pána Boha zástupov! Veď synovia Izraela opustili tvoju zmluvu, tvoje oltáre zborili a tvojich prorokov pobili mečom? Ja sám som ostal, za mojím životom však sledia, chcú mi ho vziať.“ On mu povedal: „Vyjdi a postav sa na vrchu pred Pána! Práve prechádzal Pán. Pred Pánom išiel vietor, veľký a prudký, ktorý trhá vrchy a láme skaly. Ale Pán nebol vo vetre. Po vetre zemetrasenie, ale Pán nebol v zemetrasení. Po zemetrasení oheň, ale Pán nebol v ohni. A po ohni tichý, lahodný šum. Keď to Eliáš počul, zahalil si tvár plášťom, vyšiel a zastal pri vchode do jaskyne.“ (1Kr 19,9-13)

„Keď sa vrátil k učeníkom, našiel ich spať. I povedal Petrovi: „To ste nemohli ani hodinu bdieť so mnou?“ (Mt 26,40-41)

„Ako išli ďalej, vošiel do ktorejśi dediny, kde ho prijala do domu istá žena, menom Marta. Tá mala sestru menom Máriu, ktorá si sadla Pánovi k nohám a počúvala jeho slovo. Ale Marta mala plno práce s obsluhou. Tu zastala a povedala: „Pane, nedbáš, že ma sestra nechá samu obsluhovať? Povedz jej, nech mi pomôže!“ Pán jej odpovedal: „Marta, Marta, staráš sa a znepokojuješ pre mnohé veci, a potrebné je len jedno. Mária si vybrala lepší podiel, ktorý sa jej neodníme.“ (Lk 10,38-42)

Iné pramene

„Kontempluj Ježiša, ktorý je šťastný a prekypuje radosťou. Teš sa so svojim Priateľom, ktorý zvíťazil. Zabili svätého, spravodlivého, nevinného, ale on zvíťazil. Zlo nemá posledné slovo. Ani v tvojom živote nebude mať zlo posledné slovo, pretože tvoj Priateľ, ktorý ťa miluje, chce v tebe zvíťaziť. Tvoj Spasiteľ žije!“ (CHV 126)

„Adorácia jediného Boha oslobodzuje človeka od uzavretia sa do seba, od otroctva hriechu a modloslužby sveta.“ (KKC 2096)

Oživenie a prehĺbenie eucharistického kultu je dôkazom autentickej obnovy, ktorú si vytýčil za cieľ Koncil, a je vrcholným bodom tejto obnovy. A to si zasluhuje, ctihodní a drahí bratia, osobitnú úvahu. Cirkev a svet veľmi potrebujú eucharistický kult. Ježiš nás očakáva v tejto Sviatosti lásky. Neľutujme svoj čas a poďme sa s ním stretnúť v adorácii, v rozjímaní plnom viery a buďme ochotní zadostučiť za veľké viny a zločiny sveta. Nech naša adorácia nikdy neprestáva. (Sv. Ján Pavol II. Dominicae cenaе, 3)

Pravé posvätné umenie privádza človeka k adorácii, k modlitbe a k láske k Bohu, Stvoriteľovi a Spasiteľovi, Svätému a Posvätiťovi. Je pravdivé a krásne: vo viere a adorácii pripomínať a oslavovať transcendentné tajomstvo Boha, zvrchovanú neviditeľnú krásu pravdy a lásky, ktorá sa zjavila v Kristovi, ktorý „je odlesk jeho slávy a obraz jeho podstaty“ Hebr 1,3 a v ktorom „telesne prebýva celá plnosť Božstva“ Kol 2,9, ako aj duchovnú krásu, ktorá sa odzrkadľuje v preblahoslavenej Panne Márii, v anjeloch a svätých. Pravé posvätné umenie privádza človeka k adorácii (KKC 2502)

Úcta, ktorú vzdávame Eucharistii mimo svätej omše, je neoceniteľnou hodnotou v živote Cirkvi. Takáto úcta je úzko spojená so slávením eucharistickej obety. Kristova prítomnosť pod eucharistickým spôsobom uchovávaným po svätej omši - ktorá pretrváva, pokiaľ sa zachovávajú spôsoby chleba a vína - pochádza zo slávania tejto obety a vedie k sviatostnému i duchovnému spoločenstvu. Je úlohou pastierov, aby povzbudzovali, aj osobným príkladom, eucharistický kult, zvlášť vystavenie Najsvätejšej sviatosti, ako aj spočinutie v adorácii pred Kristom prítomným pod eucharistickým spôsobom.

Je krásne, keď môžeme spočinúť na Ježišovej hrudi ako milovaný učeník (porov. Jn 13, 25) a nechať sa preniknúť nekonečnou láskou jeho srdca. Ak má dnešné kresťanstvo charakterizovať predovšetkým „umenie modlitby“, ako potom necítiť novú potrebu dlhšie sa utiahnuť v duchovnom rozhovore, v tichej adorácii, v postoji lásky pred Kristom, prítomným v Najsvätejšej sviatosti? Koľkokrát, moji milí bratia a sestry, som mal túto skúsenosť a načerpal som z nej silu, potechu a podporu! (Ecclesia de eucharistia 25)

Podnety na prehĺbenie témy

- živá prítomnosť Krista v eucharistii
- čeliť samote – mladí ľudia majú tendenciu neustále čímisi zamestnať myšlienky. Nevydržia ani chvíľu bez nejakého zdroja inšpirácie alebo zábavy. Toto im sťažuje stíšenie sa v modlitbe. Preto ich treba povzbudiť. Aby sa učili neutekať zo samoty, ale zotrvať v tichu pred Bohom.
- klaňanie sa (adorácia) je základným postojom človeka, ktorý sa uznáva za tvora pred svojim Stvoriteľom. Oslavuje veľkosť Pána, ktorý nás stvoril, a všemohúcnosť Spasiteľa, ktorý nás oslobodzuje od zla. Adorácia je hlbokým sklonením sa ducha pred „Kráľom slávy“ a úctivým mlčaním pred Bohom, ktorý „je vždy... väčší [ako my]“. Klaňanie sa trojsvätému a nanajvyšš láskyhodnému Bohu nás naplňuje pokorou a dodáva našim prosbám dôveru. (KKC 2628)
- dôležitosť adorácie
- súkromná a verejná adorácia
- všetko veľké rastie v tichu
- rozdiel medzi adoráciou, klaňaním sa Bohu a úctou k Panne Márii a svätým
- vysvetliť pojem monštrancia, vélum, kadidlo a na čo slúžia

Podnety k spoločnému zdieľaniu v skupinke

- máš rád ticho? Dokážeš byť ticho? Prečo je potrebné? Na čo je dobré?
- čo sa s tebou deje, keď si v tichu? Čo sa ti vynára?
- čo je to adorácia? Prečo je potrebná? (skús zhrnúť katechézu o adorácii)

- čo sa robí počas adorácie? V tichej adorácii sa neprednášajú vďaky, oslavné hymny, prosby a neznejú piesne. V chráme je posvätné ticho a každý sám adoruje pred Oltárnou sviatosťou.
- spoločne si prečítame z Božieho slova kapitolu o stretnutí Mojžiša s Bohom alebo o Ježišovom premenení a budeme sa v skupinke zdieľať – Čo mi Boh hovorí vo svojom slove? Slovo, ktoré mi Boh dáva do srdca skúsím vložiť do modlitby nahlas.
- Boh je prameňom krásy a pravdy, preto je umenie, ktoré sa venuje kráse a pravde, cestou k Bohu.
- je tvoj kostol krásny? Ako by si ho vedel skrásliť ty?
- Mária a Marta – skúste rozobrať tento príbeh – Uvažujte spoločne, aký je život s Ježišom a okolo Ježiša...
- ako vyzerá prostredie, v ktorom sa modlíš? K čomu ťa podnecuje? Čo by si na ňom mohol zmeniť?

Modlitba

- Žízňim po tebe; toto je jediný spôsob, ktorým ti môžem opísať Moju lásku:
ŽÍZNIM PO TEBE. Žízňim ťa milovať a byť tebou milovaný. Tak vzácny, tak drahý si pre Mňa.
ŽÍZNIM PO TEBE. Príď ku mne a Ja naplním tvoje srdce a zahojím tvoje rany. Spravím ťa novým stvorením a dám ti pokoj, ktorý budeš prežívať aj vo všetkých svojich skúškach.
ŽÍZMIN PO TEBE. Nesmieš nikdy pochybovať o Mojom milosrdenstve a Mojej otvorenosti ťa prijať, o Mojej túžbe odpustiť ti, o Mojom prahnutí žehnať ti a žiť Môj život v tebe.
ŽÍZNIM PO TEBE. Ak sa cítiš podcenený v očiach tohto sveta, čo na tom záleží?! Pre Mňa nie je nikto dôležitejší na celom svete ako ty.
ŽÍZNIM PO TEBE! Otvor sa pre mňa, príď ku Mne, prahni za Mnou, daj Mi tvoj život a Ja ti dokážem, aký dôležitý si pre moje Srdce.
 Nezáleží na tom, ako ďaleko si zabľúdl, ako často si zabudol na Mňa, nezáleží na tom, koľko krížov si niesol vo svojom živote, chcem len, aby si vždy pamätal na jednu jedinou vec, ktorá sa nikdy nezmení: **ŽÍZNIM PO TEBE**, práve takom aký si. Nepotrebuješ sa zmeniť, aby si uveril Mojej láske, lebo práve tvoja viera v Moju lásku ťa zmení. Zabúdaš na Mňa, Ja ťa však hľadám v každom momente dňa. Stojím pri dverách tvojho srdca a klopem. Ťažko ti je v to uveriť? Tak sa pozri na kríž, pozri sa na Moje Srdce prebodnuté pre teba! „Ježiš je Boh, preto Jeho láska, Jeho smäd sú nekonečné. On, Stvoriteľ Vesmíru, žobre po láske svojho stvorenstva! Smädí po našej láske... Nájde slovo „žízňim“ odpoveď v tvojej duši?“
 (Sv. Matka Tereza)

- Túžba za Pánom (Ž 42)
- Nech je pochválená a zvelebená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna, od tohto času až naveky. Amen.

Aplikácia do života

- spoločná adorácia pred bohostánkom
- kedykoľvek pôjdem okolo Božieho chrámu, zastavím sa na krátku poklonu (adoráciu)

Materiály k téme

KKC 2096-2097, 2500-2503 <http://www.katechizmus.sk/?action=register®k=8>
 YOUCAT/umenie/klaňanie sa
 Ecclesia de eucharistia <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/ecclesia-de-eucharistia>

Dominicae cenae <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/dominicae-cenae>

Ako vytrvať hodinu na adorácii? <https://modlitba.sk/?p=13362>

Adorácia je čas, ktorý intenzívne venujeme Pánovi

<https://www.katolickenoviny.sk/duchovna-obnova/category/duchovna-obnova/article/-adoracia-je-cas-ktory-intenzivne-venujeme-panovi.xhtml>

Štvrtá pôstna kázeň R. Cantalamessu: Eucharistická adorácia znamená prorocstvo

<https://www.vaticannews.va/sk/vatikan/news/2019-04/stvrta-postna-kazen-r-cantalamessu-adoracia.html>

Liturgické usmernenie k adorácii <http://www.t3m.sk/liturgicke-usmernenie-k-adoracii/>

Modlitba počas adorácie:

Pane, zostaň s nami Lk 24,29

Môj Ježišu,

je dobré byť pri Tebe vo vedomí, že Ty sám túžiš vstupovať do všetkých udalostí môjho života. Osobitne do tých, v ktorých prežívam sklamanie, bezradnosť a nepoznám riešenie. Jediným riešením sa mi zdá iba únik či útek alebo na všetko jednoducho zabudnúť. Mám pred očami udalosť o emauzských učeníkoch, ktorá mi dodáva odvalu a silu. Učeníci sa trápili a boli v ťažkej situácii. Chcel by som Ti tiež vyrozprávať, čo všetko trápi mňa. Rád si uvedomujem, že v Eucharistii si na ceste nášho života ako neznámy Pútnik pri emauzských učeníkoch. Ježišu, v čom sa podobám emauzským učeníkom? Čo trápi moju dušu, moje srdce, môj rozum, moje telo? Veľmi rád by som Ti vyrozprával všetky bolesti svojho života...

Bolí ma, že Ťa tak málo viem milovať.

Bolí ma, keď nevládam svoje poslanie.

Bolí ma, keď nevládam situácie, ktoré dajú psychicky zabrať.

Bolí ma, keď sa neviem pohnúť z miesta v mojich plánoch, prácach, povinnostiach.

Bolí ma, keď sa narúšajú vzťahy.

Bolí ma, keď mi toľko vecí prerastá cez hlavu.

Bolí ma, keď cítim, že Ťa neviem naplno urobiť predmetom svojich túžob, citov, myšlienok, práce.

Bolí ma a trápi...

Koľko svojich konkrétnych vecí Ti musím – a ďakujem, že aj smiem – vyrozprávať.

Veď už to, že sa Ti môžem zo všetkého vyrozprávať, mi dáva úľavu do mojich dní, do môjho srdca a duše, dáva mi silu do môjho každodenného zápasu.

Ježišu, Ty si emauzských učeníkov nielen počúval, ale aj pobádal hovoriť. Zaujímal si sa o to, čo prežívali vo svojich srdciach, a pobádal si ich, aby o tom rozprávali. Potom si sa k nim obrátil. Povedal si im akoby príčinu ich stavu: *Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetkému, čo bolo povedané o Mesášovi.*

Čo by si na to všetko, Ježišu, čo trápi mňa a čo prežívam, povedal mne? Nemusel by si mi opakovať tie isté slová? Nie je príčinou môjho stavu ťarbavosť a nechápavosť srdca? Moja neschopnosť veriť a dôverovať Ti do dôsledkov? Posilni, Ježišu, moju vieru, urob moje srdce vnímavým a, prosím, oslobod' moje srdce od všetkého, čo mu prekáža žiť vo viere v Teba, vo viere v Tvoju lásku, vo viere v Tvoju prítomnosť, vo viere v Tvoje slovo.

Ježišu, čím si uzdravoval stav srdca svojich učeníkov, ktorí boli ťarbaví a nechápaví?

Božím slovom, svojim slovom. Začal si im rozprávať, počnúc Mojžišom, všetky slová, ktoré sa na Teba vzťahovali.

Pane, chcem sa v túto chvíľu stíšiť a započúvať sa, čo mi povieš do mojej konkrétnej situácie.

Aké slová mi budeš hovoriť, aby sa aj mne rozohorelo srdce?

Emauzskí učeníci Ťa dlho počúvali a cítili, ako sa mení stav ich srdca, ako sa pri Tvojom slove mení ich myslenie, ich pohľad, ich situácia, ako sa stráca tma, beznádej, bezradnosť...

Aj mňa učíš počúvaním Tvojich slov meniť svoje srdce, svoje zmýšľanie, svoj pohľad, svoju situáciu.

Ani sa nečudujem, že emauzskí učenici vyslovili prosbu, aby si s nimi zostal. Prosili Ťa: *Pane, zostaň s nami.*

Aj ja Ťa, Ježišu, prosím:

Zostaň so mnou, keď sa ma zmocňuje beznádej, bezmocnosť.

Zostaň so mnou vo všetkých chvíľach, v ktorých sa cítim taký slabý.

Zostaň so mnou, keď som nervózny, vnútorne podráždený a oslabený.

Zostaň so mnou, keď ma moje vášne a zaslepenosť vystavujú skúške.

Zostaň so mnou, keď sa vo mne hlási urazená sebaláska a pýcha.

Zostaň so mnou, keď ma druhí urážajú, zraňujú, podceňujú a využívajú.

Zostaň so mnou, keď mi chýba odvaha byť úprimným, pravdivým, dôsledným.

Zostaň so mnou, keď sa cítim tak veľmi sám a nepochopený ani svojimi najbližšími.

Zostaň so mnou aj vo všetkých pekných chvíľach môjho života.

Zostaň so mnou, keď...

Ježišu, verím Ti, pomôcť mojej viere a dôvere v Teba.

(Zdroj www.modlitba.sk)